Η ποιμαντική μέριμνα του γέροντος Γεωργίου Γρηγοριάτη για τους αρρώστους από τα ναρκωτικά (Μοναχός Νεόφυτος Γρηγοριάτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Οκτωβρίου, 2017

Ο μακαριστός Γέροντάς μας Αρχιμανδρίτης Γεώργιος ασχολήθηκε με την νεολαία από τα νεανικά του χρόνια. Είχε πρωτοφανή επιτυχία στον κατηχητικό χώρο από τότε. Όμως, άρχισε να ασχολείται ειδικά με την αποτοξίνωση από τα ναρκωτικά ορισμένων, κυρίως νέων ανθρώπων, από το 1986, μέχρι το 2014, οπότε εκοιμήθη εν Κυρίω, Κυριακή της Πεντηκοστής. Αιτία για να ασχοληθεί ο Γέροντας π. Γεώργιος με τα νεαρά αυτά παιδιά ήταν η προτροπή του Αγίου Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτη να μεριμνήσει ο Γέροντας Γεώργιος ποιμαντικώς για τους νέους αυτούς, διότι ο Άγιος Γέροντας Παΐσιος δεν είχε το χρόνο, ούτε τα μέσα, ούτε τον χώρο, προς τον σκοπό αυτό. Ο Άγιος Γέροντας Παΐσιος ειδοποίησε και μερικά άλλα αγιορείτικα μοναστήρια να πράξουν το ίδιο, γεγονός που έγινε πραγματικότητα από το 1986 μέχρι το 2014.

Οι **βασικές αρχές της ποιμαντικής** που εφάρμοσε ο μ. Γέροντας Γεώργιος για να επιτύχει, όσον το δυνατόν καλύτερα, την αποτοξίνωση των νεαρών αυτών, ήταν οι εξής:

α) Το πρόγραμμα άρχιζε «στεγνό», όπως λέγεται. Δηλαδή να περάσει την πρώτη του εβδομάδα ο νέος, χωρίς να παίρνει ναρκωτικά, ή υποκατάστατα, (άλλα χάπια ή και μεθαδόνη). Τα περισσότερα παιδιά από αυτά δυσκολεύονταν να κοιμηθούν, είχαν πονοκεφάλους, έκαναν στην αρχή εμετούς κλπ. Μετά όμως ισορροπούσαν. Αυτό το «στεγνό» πρόγραμμα έχει οδύνες, βέβαια, για τα παιδιά, αλλά είναι πιο σίγουρο και πιο αποτελεσματικό.

β) Να αρχίσουν σιγά - σιγά πνευματική, ασκητική και λειτουργική ζωή. Δηλαδή, τα παιδιά να παρακολουθούν τουλάχιστον την καθημερινή θεία Λειτουργία, τον εσπερινό, την διατροφή της καθημερινής Τράπεζας (φαγητό αρτύσιμο ή νηστίσιμο, που έχουν οι πατέρες και οι προσκυνητές), να νηστεύουν σωματικώς και πνευματικώς, να μην καπνίζουν «χόρτο», ηρωίνη και κοκαΐνη, να μην πίνουν κρασί, τσίπουρο (ζιβανία) και γενικώς αλκοολούχα ποτά, να εξομολογούνται και να κοινωνούν τα Τίμια Δώρα συχνά και να μάθουν, αν θέλουν, Βυζαντινή Μουσική, ιδίως την Παράκληση της Παναγίας, της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας (γιορτάζει στις 29 Οκτωβρίου) και τους Χαιρετισμούς της
Παναγίας.

γ) Να εργάζονται και σωματικός έξι ή το πολύ οκτώ ώρες, σε ορισμένα διακονήματα, στην αρχή αμισθί και μετά από έξι μήνες να πληρώνονται, όπως οι άλλοι εργάτες της Μονής.

δ) Να συγκεντρώνονται στο μεγάλο δωμάτιο, δίπλα στο παρεκκλήσι του Αγίου Μοδέστου και να συζητούν πνευματικώς με κάποιον ιερομόναχο, εξομολόγο, για διάφορα θέματα που τους απασχολούν.

Πάντως, για ένα διάστημα, από το 1986 - 2006, ασχολήθηκα και εγώ με την κατήχηση των παιδιών αυτών. Από τις 11.00-13.00 (ώρες), σχεδόν κάθε μέρα, διάβαζα διάφορα άρθρα και κείμενα του μ. Γέροντος Γεωργίου και του Αγίου Παϊσίου Αγιορείτου. Μετά είχαμε συζήτηση, κέρασμα γλυκών και χυμών και μετά διαβάζαμε από τα ακόλουθα δύο βιβλία: Αγίου Παϊσίου Αγιορείτη, «Χαριτωμένες διδαχές» και Πέτρου Μπότση, «Ανέκδοτα από τον εκκλησιαστικό χώρο», όχι ανήθικα αστεία.
Αυτά είχαμε να πούμε, όσον αφορά τις αρχές και προϋποθέσεις, για να επιτύχουμε την αποτοξίνωση από τα ναρκωτικά.

Βέβαια, όσο μας ήταν δυνατόν, προσπαθούσαμε να σεβόμαστε την ανθρώπινη ελευθερία και αξιοπρέπεια και το πνευματικό επίπεδο του κάθε ενός από τα παιδιά. Διότι τους απαγορεύαμε να παίρνουν μερικές ουσίες, αλλά ήσαν ελεύθεροι να μείνουν, ή να φύγουν, αν θέλουν. Φιλοξενήσαμε από το 1986 - 2014 πάνω από πεντακόσια παιδιά, κατά περιόδους. Πολλά από τα παιδιά αυτά μας έλεγαν ότι δοκίμασαν να αποτοξινωθούν και σε κρατικά και σε ιδιωτικά κέντρα αποτοξινώσεως. Εκεί οι ψυχολόγοι και οι υπεύθυνοι του προγράμματος τους έλεγαν ότι η ψυχή πεθαίνει με το σώμα, οι θρησκείες δεν βοηθούν καθόλου για να αποτοξινωθείτε, οι παπάδες (ιερείς) θέλουν να εκμεταλλεύονται χρηματικώς και σωματικώς τους ανθρώπους κτλ.. Όμως διαπιστώσαμε ότι τα κρατικά και ιδιωτικά ιδρύματα αποτοξινώσεως έχουν 3-4% επιτυχία, ενώ το πρόγραμμα αποτοξινώσεως των Αγιορείτικων Μοναστηριών, έχει επιτυχία 30-35% και αυτό γιατί συμβαίνει; Διότι η αποτοξίνωση από τα ναρκωτικά, γίνεται από την άκτιστη θεία χάρη της Αγίας Τριάδος, που χορηγείται μόνο μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Είναι πολύ δύσκολο να γράψουμε σε ένα σύντομο άρθρο τις εν Χριστώ εμπειρίες, τόσο τις δικές μας, όσο και των παιδιών αυτών. Θα αναφέρουμε όμως μία περίπτωση, για να γίνει αντιληπτός ο πνευματικός αγώνας του μακαριστού Γέροντός μας π. Γεωργίου, για να βοηθήσει τα παιδιά αυτά να αποτοξινωθούν από τα ναρκωτικά:
Ο Σπύρος το 1986 ήλθε στο μοναστήρι μας πρησμένος σε όλο του το σώμα, από τα ναρκωτικά που έπαιρνε στην Αθήνα. Παιδί - φοιτητής της Νομικής Σχολής τού Πανεπιστημίου Αθηνών, προοριζόταν από τον κατά σάρκα πατέρα του, να γίνει ανώτερο στέλεχος σε αριστερίζον πολιτικό κόμμα. Ο Σπύρος είχε πολύ δυνατό μυαλό, ήταν αγωνιστής στις πολιτικές του πεποιθήσεις. Δεν πίστευε στον Τριαδικό

Θεό της Ορθοδοξίας, ούτε σε άλλες θρησκείες.

Κάποιος φίλος του, του μίλησε για τους τεχνητούς παραδείσους των ναρκωτικών, και του είπε να δοκιμάσει. Έγινε ναρκομανής. Τρεις - τέσσερις φορές βρήκανε τον Σπύρο στην πλατεία Συντάγματος και της Ομονοίας πεσμένο κάτω και τον επήγαν στο νοσοκομείο. Τον πρόλαβαν παρά τρίχα από τον θάνατο.

Ένας γνωστός του, του μίλησε για το Άγιον Όρος και την Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου. Αποφάσισε τότε να δοκιμάσει την «θρησκεία», για να αποτοξινωθεί. Τον έφεραν εδώ δύο φίλοι του φιλαγιορείτες κουβαλητό. Μόλις και μετά βίας περπατούσε. Του μιλήσαμε τότε για την Αγία Αναστασία την Ρωμαία και τα θαύματά της και για τον Γέροντα π. Γεώργιο.

Ο Σπύρος, το βράδυ προτού ξαπλώσει να κοιμηθεί, είπε τα εξής: «Αγία Αναστασία Ρωμαία, εγώ δεν έχω δει όνειρα ποτέ μου. Αν υπάρχεις πραγματικά, έλα στον ύπνο μου να σε γνωρίσω, και κάνε με καλά, αν μπορείς». Εξάπλωσε και κοιμήθηκε μετά. Όταν ο Σπύρος κοιμήθηκε, είδε στο όνειρό του την Αγία Αναστασία την Ρωμαία, που του είπε:
— «Σήκω τώρα παιδί μου Σπύρο, και έλα στο παρεκκλήσι μου, μέσα στην Μονή Όσιου Γρηγορίου και βάλε μετάνοιες τρεις φορές στην εικόνα μου και θα σε κάνω καλά». Της λέει ο Σπύρος: — «Δεν μπορώ μόνος μου να κινηθώ». Του απαντά η Αγία: — «Έλα, σήκω και θα σε βοηθήσω εγώ».

Σηκώθηκε αμέσως ο Σπύρος, πήγε στο παρεκκλήσι της Αγίας Αναστασίας, έβαλε μόνος του τρεις μετάνοιες στρωτές και μετά από μερικές ώρες ξεπρήστηκε και θεραπεύθηκε. Έμεινε μαζί μας ένα χρόνο περίπου, βρήκε δουλειά στην Αθήνα, παντρεύτηκε και από τότε βοηθάει στις ελεύθερες του ώρες, παιδιά που θέλουν να αποτοξινωθούν από τα ναρκωτικά.

Ο μακαριστός Γέροντάς μας είχε και την θεολογική επιστημονική μόρφωση και την πείρα πνευματικού εξομολόγου και την πρακτική ποιμαντική διάκριση και ήταν γνώστης της μοναχικής εμπειρίας και της κοινωνικής καταστάσεως των χριστιανών και της ανάγκης που είχαν αυτοί να σωθούν υπαρξιακώς και αιωνίως, οι άνθρωποι γενικώς. Όμως, στήριζε την ποιμαντική του μέριμνα, όχι στις πιο πάνω αναφερόμενες ικανότητες και χαρίσματά του, αλλά στην πρόνοια Του Αγίου Τριαδικού Θεού και στην άκτιστη θεία Χάρη Του. Αγαπούσε πολύ ο μακαριστός Γέροντάς μας την ποιμαντική διακονία που εφήρμοσε ο μέγιστος πατήρ και τέταρτος θεολόγος της Ορθοδόξου θεολογίας, Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς, αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, και αυτόν ακολουθούσε, κατ’ αναλογίαν βέβαια.

Ας τελειώσουμε το παρόν άρθρο για τον μακαριστό Γέροντα και την ποιμαντική του μέριμνα υπέρ της αποτοξινώσεως από το ναρκωτικά νεαρών υπάρξεων, με ένα έπαινο

για το Άγιον Όρος της εποχής μας, που είπε ο μακαριστός άγιος ιερομόναχος, Ρώσος Αγιορείτης και κτήτορας της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, Αρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Ζαχάρωφ, ορθόδοξος θεολόγος της Υποστατικής Αρχής και του ακτίστου Φωτός:

«Όταν ήλθα στο Άγιον Όρος στις αρχές του εικοστού αιώνος, το Άγιον Όρος ήταν τότε, σχεδόν αποκλειστικά, ασκητικό μέρος. Από το 1965 μέχρι σήμερα, είναι και ασκητικό μέρος και θεολογικό, παραδοσιακό, ησυχαστικό και νηπτικό μέρος, με παγκόσμια ακτινοβολία».

Αυτό το Άγιον Όρος εκπροσώπησε και εκπροσωπεί ακόμη και τώρα ο μακαριστός Γέροντάς μας, οικουμενικός διδάσκαλος της Ορθοδόξου Εκκλησίας και ορθόδοξος θεολόγος Αγιορείτης.

(Πηγή: anastasiosk.blogspot.gr*)*